

strictam, aut ad solennitatem dandi libelli repudii adstrictam.

Repete modo annotata *ad ib. preced. lit. d.* Ratio assertionis nostræ in eo consistit. Etsi Moses discrete dicat, non dimittendam esse uxorem nisi dato libello repudii, & jam supra notaverimus *ad ib. 3. lit. d. & ad ib. preced. lit. b.* concubinas etiam, dictas esse uxores i. e. secundarias? cum tamen in dubio termino analogo absolute posito regulariter intelligatur species nobilissima, tamdiu verosimilis erit assertio, in lege Mosaica de dando uxoribus libello repudii, per uxores intelligi uxores justas, non concubinas, donec justis rationibus probetur contrarium.

## §. IIX.

De sententiis Rabbiorum circa licentiam aut prohibitionem sub tempore Synedrii hic non erimus solliciti, (a) saltem videamus, an concubinitus omnis (b) a Christo vel Apostolis fuerit prohibitus. Non arbitramur, neque enim prohibitionem hanc probant rationes & textus ab aliis eum in finem abducti. (c)

Concubinitus omnis  
a Christo & Apo-  
stolis prohibitus.

a) Ob rationes jam supra *ad ib. 3. lit. a.* expositas.

b) Dico omnis. Unde jam non disputabimus de concubinato secundi generis cum fœmina, cujus matrimonium erat prohibitum, sed ad scopum nostrum sufficit, si probaverimus, saltem concubinatum primi generis scilicet cum illa, quæ justa uxor esse poterat, non esse prohibitum.

c) Sic Havemannus *Genol. Synopt. lib. 2. §. ult. p. 380.* Concubinitus non est conjugium. Hoc dum tantum a Deo est institutum, omnes reliquæ commixtiones, extra matrimonium sunt prohibita & damnata. *Genes. II, 23.*

C 2.

Matth.